

BIN LADUNG

TRẦN PHONG

Tin trùm khủng bố Osama Bin Laden bị Hoa Kỳ khai tử làm cả thế giới vui mừng , dĩ nhiên các đồ tôn đồ tử của Bin Laden thì tức điên lên vì bỗng dưng trở thành lũ mồ côi, lạc đường, lạc chợ, như thuyền không lái , chơi vơi , không biết trôi dạt vào bến ...khủng bố nào. Báo chí trong nước nhờ cái chết của Bin Laden mà đầy tin hấp dẫn , khỏi cần câu khách bằng các vụ đánh ghen, ngoại tình, clip sex, đâm chém, đụng xe, chìm đồ

Ký gia Tam Dương , được “Đảng ta” liệt vào hàng phản động nhất ở hải ngoại, thấy trong nước bàn tán rôn rã bèn làm cuộc phỏng vấn chớp nhoáng cho biết sự tình.

Xin nhắc lại (để một số độc giả chưa quen biết Tam Dương) Tam Dương là tên gọi có “văn hóa” của Ba Dê , sở dĩ có tên Ba Dê vì hắn có 3 cái dõm: lương bổng dõm (vì làm báo có cháo húp là may rồi), cơm ba bữa dõm (sáng lót dạ, trưa lót lòng, tối lót bụng), và rượu hần uống cũng toàn rượu dõm do Trung quốc làm nhái các hãng rượu danh tiếng của các nước tư bản “dây mãi mà không chết” . Tể Tướng Ba Dững cũng có biệt danh là Ba Dê, không biết ai chôm của ai? Nhưng ba cái dõm của hai người thì khác nhau như XHCN với Tư Bản. Ba cái dõm của Tể tướng Ba Dững là bằng cấp dõm, lãnh đạo dõm và đạo đức dõm.

Người được Tam Dương phỏng vấn đầu tiên là một nhà bất đồng chính kiến đang ngong ngóng chờ được quan tòa Nguyễn Bất Chính (người đã xử án LS Cù Huy Hà Vũ) cho vào Đại Học Xá Hồ Chí Minh. Dưới đây xin mời độc giả vào cuộc phỏng vấn cùng Tam Dương

Tam Dương (TD): Xin ngài cho biết quý danh?

Nhà Bất Đồng Chính Kiến : Trước hết yêu cầu anh đừng gọi tôi là ngài, để tôi khỏi mang tội khi quân vì ở VN ngày nay chữ ngài chỉ được dùng để nói với 14 vị vua trong Bộ Chính Trị. Sau nữa bọn bất đồng chính kiến chúng tôi bị Đảng khép vào tội phản động , phải sống ngoài lề xã hội nên làm gì còn danh xưng. Thôi anh cứ gọi tôi là Ba Dê cho tiện.

TD: Thưa ngài, ấy quên thưa bác , Ba Dê là gì ạ?

ĐSD: Ấy anh lại phạm húy rồi. Chữ bác là được dành riêng cho ông Hồ Chí Minh. Còn cái tên Ba Dê của tôi thì chả có gì bí mật cả , nó là Đéo theo Đảng, Đéo tin Đảng và Đéo sợ Đảng.

TD: Tuyệt vời! Thế chú có vui mừng khi nghe tin tên trùm khủng bố Bin Laden chết không?

BD: Dĩ nhiên rồi, nhân loại bớt được một tên khủng bố ai chả mừng. Nhưng Bin Laden thì thâm thấp gì so với tên trùm khủng bố ở nước ta.

TD: Thưa hần là ai mà khủng vậy?

BD: Hẳn là Bin Ladung, khủng hơn Bin Laden hàng triệu lần. Bin Laden chỉ giết nhiều lắm là vài chục ngàn người. Còn Bin Ladung ở nước ta khủng bố tới 87 triệu người lận.

TD: Ủa Tể tướng Ba Dững có bà con với Bin Laden sao? Mà ngài Ba Dững có giết ai đâu?

BD: Thế Bin Laden có tự tay giết ai không? Giết người bằng bom đạn là hạ sách, là tiểu sát nhân; giết người bằng độc tài toàn trị mới là đại sát nhân, hấn biến cả nước thành một gánh xiếc khổng lồ, trong đó người dân trở thành bầy thú của hấn, hấn cho sống thì được sống mà bảo chết là phải chết .

TD: Nhưng Bin Ladung làm gì có tổ chức al Queda để sai khiến.

BD: Hừ! Bọn “công an” còn dữ dằn , tàn bạo gấp triệu lần al Queda. Anh đã thấy công an đánh người vô tội chưa? Lớn bé , già trẻ, trai gái, ... có tội hay không cũng đánh. Bọn al Queda giết người phải mất công nghiên cứu kế hoạch, lại còn phải tốn người tốn của , công an ở xứ ta giết người chẳng cần kế hoạch lại dùng gây thay bom đạn nên chả tốn một xu.

TD: Khiếp nhì. Thế bác , ấy quên, chú không sợ bọn al Queda Việt Nam hay sao?

BD: Anh quên tôi tên là gì rồi à.

TD: Thôi xin chào chú, chúc chú đừng gặp bọn al Queada Việt Nam nhé.

Tam Dương muốn phỏng vấn một vài đại gia, đại quan , nghe nói họ thường lui tới quán phở siêu đẳng cấp là Phở Bò Kobe, nhưng túi rỗng nên phải vay nóng vay lạnh thẳng em họ bốn chục Đô để “xâm nhập” tháp ngà của giới thượng lưu đỏ. Được quán chủ Kobe , một đại gia Việt kiều, ra đón, Tam Dương cảm động lắm, bèn mở một cuộc phỏng vấn ngắn gọn

- Tại sao phở Kobe mắc như vậy?
- Vì bò Kobe ăn toàn lê táo Fuji, tắm rượu Sake và nghe nhạc Chopin
- Thế người Kobe, ăn gì, tắm gì và nghe nhạc gì?
- Vô duyên.

Tam Dương đảo mắt một vòng thì nhận ra thế tử Nông Quốc Thuởng đang ngồi nhâm nhi mấy miếng tái Kobe, mừng như tím được Bin Laden, phóng tới:

TD: Xin chào thế tử

TT: Anh là ai mà biết được nhân thân của tôi ?

BD: Thừa ngài danh của ngài vang lừng năm châu bốn biển thì bọn làm báo chúng tôi sao không biết được.

TT: Anh làm ở báo nào thế?

TD: Dạ thưa ngài báo của Tây ạ.

TT: Hừ! Lề Phải hay Lề Trái đấy?

TD: Dạ, báo ở nước ngoài không có lề ạ.

TT: Có giấy phép không?

TD: Dạ đang xin đấy ạ

TT: Thôi được. Lề Trái thì chống Đảng mà Lề Phải thì thiếu chữ nghĩa. Anh đã cật công tới đây thì tôi cũng đặc ân cho. Chuyện Bin Laden thì có đêch gì mà các anh làm rùm beng lên như vậy. Bọn Mỹ dở như hạch, mười năm trời tốn hàng trăm triệu Mỹ kim mới giết được tên khủng bố cà mềng. Bọn Mỹ chỉ cần chi cho tở vài triệu đô là bọn công an của tở tùm cổ nó trong vòng vài tháng.

TD: Ngài nói như Thánh Thán vậy, bái phục, bái phục. Xin đa tạ và kính chào ngài.

Tiền bạc đâu mà cầm dùi ở đỉnh cao xã hội loài người, nơi lui tới của các đại nhân XHCN, nên Tam Dương bóp bụng nộp 38 tiền Đô cho chủ quán rồi lạng chạng ra đi. Lang thang một hồi hần lạc bước tới chợ Đồng Xuân, thấy một chị bán rau ở cửa chợ vừa tươi vừa dòn bèn tấp đến hỏi chuyện.

- Chị có biết tin Bin Laden bị hạ sát không?
- Bin Laden là ai? Hần có phải là thằng tăng giá xăng, tăng giá điện nước không?
- Không, hần là tên trùm khủng bố ấy.
- Khủng bố thì mắc mớ gì đến bọn buôn thúng bán mẹt chúng tôi. Có giỏi thì giết sạch bọn công an ác ôn, bọn tham nhũng, cho chúng tôi nhờ.
- Chính phủ nói đã xóa đói giảm nghèo một trăm phần trăm rồi mà sao chị còn kêu khổ.
- Người ta xóa đói giảm nghèo cho người có chức có quyền thôi, còn bọn dân đen chúng tôi thì bị xóa sạch sành sanh, đến cái nghèo cũng chả còn thì ông nhà nước lấy gì mà xóa nữa.

Đang thao thao bất tuyệt, bỗng dung chị bán rau ôm thúng chạy như ma đuổi. Tam Dương quay ra thì thấy mấy ngài công an kinh tế đang vung vẩy chiếc dùi cui tiến tới, bèn chuồn êm để tránh tai bay vạ gió.